

og af mange i Folketinget, saa vidt jeg kender Forhandlingerne — jeg maa sige, jeg kender dem kun gennem Avisreferater, jeg ved ikke af, at der er omdelt Fortryk til os hverken af den højtærede Finansministers Forelæggelsestale i Folketinget eller af den Forhandling, der er ført —, men, som sagt, i Folketinget er det nævnt, i hvilken Grad der hører Fantasi til for at kalde de Varer, som nu toldforhøjes gennem dette Forslag, for Luksusvarer. Der skal megen Fantasi til for at tro, at det, som den ærede Ordfører for Socialdemokraterne nævnte, en Rosin eller en Sveske, er en saadan Luksus, at den behøver at straffes med forhøjet Told, eller at en Blonde paa en Klædning eller en Silkeparaply, som enhver Konfirmand saa vidt muligt faar af sine Forældre, er en saadan Luksus, at man for Alvor kan bruge det Ord derom. Men det er ogsaa kun en Betegnelse, under hvilken de paagældende Varer gaar, en falsk Betegnelse, som man sætter paa dem.

Meningen skal altsaa være den, at gennem dette Forslag skal Indførselen her til Landet saaledes indskrænkes, at Forbruget af fremmed Valuta derigennem indskrænkes. Der kan, som den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti nu lige sagde, aldeles intet bevises om, at Lovforslaget vil have denne Virkning. Jeg fandt i den ærede Ordførers Udtalelser en stor Tvivl, og det synes jeg ikke en Gang den ærede Ordfører lagde synderlig Skjul paa, idet han egentlig udtalte dette for at sige, at man maatte til langt større, betydningsfuldere Foranstaltninger, end dette Forslag kunde rumme, og det virkelige, der laa bag den ærede Ordførers Tale, var altsaa dette, at der jo var en Mulighed for en Indskrænkning af Indførselen, men mere end en Mulighed var der ikke. Den højtærede Finansminister regner med en Virkelighed, og han har aldeles ikke noget Grundlag derfor.

Den almindelige Tale om, at naar man forhøjer en Vares Pris, saa indskrænker man ogsaa Forbruget, er sand i den allerstørste Almindelighed, men jeg synes, alle Tegn tyder paa, at hvad disse Varer angaar, som man nu behandler her, saa indskrænkes Forbruget ikke ved en højere Pris; thi hvis det havde været Tilfældet, saa havde vi ikke behøvet dette Forslag paa mange Punkter og paa de vigtigste Punkter, nemlig for saa vidt Manufakturvaregruppen og Tobaksgruppen angaar. Vi har, som den højtærede Finansminister selv sagde, de højeste Toldsatser med Hensyn til disse saakaldte Luksusvarer, som man over-

hovedet har i Europa. Det synes den højtærede Finansminister at have adskillig Lyst til at slaa fast, rimeligvis for at værges sig mod endnu flere Angreb paa ham i Retning af, at han skulde komme med yderligere Lovforslag. Men det Luksustoldlovforslag, som nu nævntes, og som vi behandlede i Fjor, det virkede aldeles ikke, det indskrænkede ikke Forbruget. Jeg har en Gang haft en Ordveksling med den højtærede Finansminister om dette Punkt. Den højtærede Finansminister indrømmede, at med Hensyn til den Luksustold, som vi havde her i Landet, kunde man ikke pege paa Virkninger af nogen Betydning. Han maatte indrømme, at der i Virkeligheden var overmaade mange Varer, hvor Indførselen aldeles ikke var blevet indskrænket ved den forhøjede Told, og Lovforslaget her er jo et yderligere Bevis derfor. Hvis altsaa en saa høj Told, som vi allerede har — og Finansministeren siger, vi er langt fremme —, aldeles ikke har virket, hvorfor man nu gør et yderligere Forsøg, saa er Sandsynligheden ikke stor for, at dette Forsøg vil virke. Dette gælder først og fremmest de Nødvendighedsartikler, der allerede er nævnt, men selv om man vil tage f. Eks. Silkevarer, saa tror jeg ikke ganske, den ærede Ordfører for Socialdemokratiet har Ret, naar han siger, det er Folk med store Indtægter, der køber saadanne Varer. Min Erfaring her fra København er, at selv Folk med Smaa-indtægter ogsaa tillader sig at købe sligt, og at de derigennem viser en Tilbøjelighed, som jeg ikke tror, man kuer, fordi man sætter Prisen noget op. Jeg tror heller ikke, at Tobaksforbruget gaar ned her i Landet, selv om man satte Prisen paa Raatobak yderligere op. Det har nemlig vist sig, at Forbruget ikke gik ned, da vi forhøjede Prisen paa Cigarer, Cigaretter og Raatobak, den højtærede Finansminister fik jo alle de Penge ind, han skulde have af Tobaksskatten; den var allerede høj, inden den højtærede Finansminister kom til Roret, men han forhøjede den igen, og den svigtede ikke — og den vil saamaend heller ikke svigte nu. Skatten vil give det, man kan vente efter det store Forbrug, der nu en Gang er her i Landet. Hvis man spørger om, hvad denne Lov vil indbringe, saa er det nogenlunde nemt at svare: den vil indbringe det Beløb, som den højtærede Finansminister selv nævner i sine Bemærkninger. At Skatten skulde faa den allerringeste Betydning for en Indskrænkning af Indførselen, i hvert Fald en saadan Indskrænkning, at det skulde kunne mærkes paa den danske Krones